

A föld egyik népénél sem oly erősen fejlett az önfenntartás ösztöne, mint az u.n. "kiválasztott népénél". ... Nincsen a világon még egy nép, amely az utolsó két évezred folyamán oly keveset változtatott volna jellegzetességén, karakterén, mint éppen a zsidó A zsidó vallás tanítása elsősorban a zsidó vér tisztán tartásának, valamint a zsidók egymás közötti és a külvilággal (a nem zsidókkal) való közlekedésének tana. [Mein Kampf XI. fejt.]

rendi diéta, úgyszintén az 1848. évi első népképviselői országgyűlés még Beöthy Ödön, Klauzál Gábor, Kállay Ödön felszólalása ellenére sem tartotta időszzerűnek az emancipáció törvénybe iktatását. A szegedi nemzetgyűlés 1849. júli. 29-iki utolsó ülésén kimondja ugyan egyhangúlag a zsidók emancipációját a szabadságharcban tanúsított honszeretetük elismeréséül, a törvény azonban a szabadságharc leveretése folytán nem lépett életbe. Az abszolutizmus első évtizede már csirájában fojtott el minden jogkiterjesztésre irányuló törekvést. Csak a politikai helyzetnek 1860-iki enyhülése hozott újabb reményt a zsidóknak is. Az 1861-iki országgyűlésen, melyet az uralkodó csakhamar feloszlalt, valamint a Deák-féle húsvéti cikk nyomán 1865. egybehívott országgyűlésen minden párthoz tartozó tekintélyes képviselők követelték a zsidók egyenjogúsítását, így többek között Deák Ferenc, báró Eötvös József, Tisza Kálmán, Jókai Mór, Szász Károly, gr. Széchenyi Béla, Trefort Ágoston. A kérdés ez időben már annyira érett lett az élet számára, hogy annak megvalósítása tovább nem volt elodázható. Jött a kiegyezés, a koronázás és ez életbevágó eseményekkel összefüggő sürgős közjogi törvények megalkotása után gróf Andrássy Gyula miniszterelnök 1867. nov. 25.-én haladéktalanul beterjesztette az egyenjogúsító törvényjavaslatot, melyet a képviselőház minden vita nélkül, egyhangúlag, a főrendiház pedig 64 szavazattal 4 ellenében fogadott el. I. Ferenc József király szentesítő aláírásával lépett ezután életbe az 1867. XVII. t.-c. melynek egyszerű, világos szavai így szólnak: «1. §. Az ország izraelita lakosai a keresztény lakosokkal minden polgári és politikai jog gyakorlására egyaránt Jogosítottaknak nyilvánítatnak. 2. §. Minden ezzel ellenkező törvény, szokás vagy rendelet ezennel megszüntetetik.» Ezzel megvalósult a hazai zsidóság régi jogos követelésének egyik része, amely később kiegészítést nyert a **recepció** (I. o.) törvénybe iktatásával. **Recepció.** A zsidó vallás egyenjogúsítása Magyarországon, amelyet az 1895. XLII. t.-c. biztosít.

Szeszák Gyula

Hét törzs meg a két törzs – Gének vetélkedése –

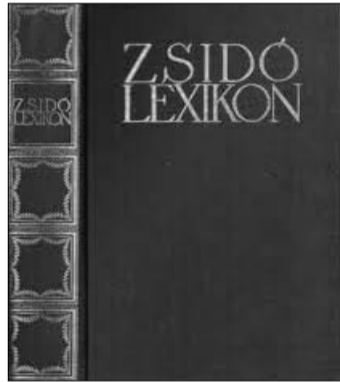
2. rész (az 5-ből)

A magyar mese, ill. mondavilág a következő "hungarikum" (unikum). Engedtessék meg figyelmüket felhívni egy nagyon szép és gazdag honlapra, amelynek bevezetője így szól. "Az **ősi múlt** napjainkban még nem veszett el teljesen, pedig ez alatt a hosszú idő alatt, sokan megpróbálták elfeledtetni. A mondák, regék, mesék, énekek azonban túléltek ezt a sötét korszakot, s jelennek meg újult erővel. Lapom a magyar mitológiáról szól, melynek szerkesztését képezik a különböző történetek, mesék, mondák. Ezeket szeretném most, itt bemutatni." A honlap tulajdonosa szép lélek lehet és finom árnyalással fejezi ki magát. Én azonban egy csöppet sem vagyok gyengéd lélek és másként fogalmazok. A hosszú idő ezer esztendő volt. Az "elfeledtetés" pedig a "szentistváni" galád-ságokkal kezdődött, amelyekhez hasonlót legfeljebb a spanyolok produkáltak az inkvizíció - Diego di Landa - irányításával, hogy megsemmisítsék azt a délamerikai indián kultúrát, amely sok tekintetben különb volt mint az övék. A gyilkos király az olasz és német inkvizitor papok, valamint a német rablólovagok segítségével minden tárgyi emléket megsemmisített és mindenkit meggyilkoltatott, ami és aki a magyarokat múltjukra, önmagukra emlékeztethette. Hiába! A gének erősebbek voltak. Az "Árpád-házat" követő hatszáz éves Habsburg elnyomás sem volt képes a magyarokat koldussá, katolikussá és németté tenni, ahogy Kollonich Lipót esztergomi érsek úr szerette volna.

Az 1948-as szabadságharc és az 1867-es kiegyezés azonban minden addiginál veszélyesebb "eredményt" hozott: a zsidóság egyenjogúsítását - "emancipációját".

Lássuk a Zsidó Lexikont, mit értenek emancipáció alatt a zsidók - hivatalosan.

"Emancipáció, a magyar zsidók polgári egyenjogúsítása, A XVIII. sz. végén Európa szerte megindult az emancipációs mozgalom, melynek célja volt, hogy a jogfosztott zsidók részére kivívja a polgári egyenjogúsítást. Magyarországon az 1790. évi országgyűlés óta a zsidók újabb meg újabb petíciókban kérelmezték az országgyűlés-

nél egyenjogúsítást törvénybe iktatását. Az 1839-40. évi diétán Vas vm. követe, majd az 1840. márc. 4-én tartott ülésen Pest vm. követe, Dubraviczky Simon követelte a megyétől nyert utasítás értelmében a zsidók egyenjogúsítását. A javaslatot, melyet Deák Ferenc is pártolt, a rendek nagy többsége elfogadta, a főrendek azonban Barkóczy székesfehérvári püspök és báró Eötvös Ignác tárnokmester pártolása ellenére elvetették. Helyette olyan törvény készült (1840. XXIX. t. c.), mely kimondja ugyan a zsidók szabad letelepülési jogát a városokba, biztosítja részükre a szabad kereskedelmet és ipart, de korántsem adja meg nekik a polgári egyenjogúsítást (I. Jogkiterjesztés). Az emancipáció kérdését ekkor a sajtó tartotta napirenden. Kossuth Lajos Pesti Hírlapja és a Jelenkor nyitotta meg hasábjait a kérdés tárgyalására, míg a Budapesti Szemlében br. Eötvös József írt feltűnést keltő tanulmányt «A zsidók emancipációjára» címen. Török Pál pesti református, Székács József pesti evang. lelkész és Albach pozsonyi ferencrendi hitszónok a zsidók egyenjogúsításának szükségeséről prédikálnak. Az 1843-47. évi két utolsó

országgyűlésen, melyet az uralkodó csakhamar feloszlalt, valamint a Deák-féle húsvéti cikk nyomán 1865. egybehívott országgyűlésen minden párthoz tartozó tekintélyes képviselők követelték a zsidók egyenjogúsítását, így többek között Deák Ferenc, báró Eötvös József, Tisza Kálmán, Jókai Mór, Szász Károly, gr. Széchenyi Béla, Trefort Ágoston. A kérdés ez időben már annyira érett lett az élet számára, hogy annak megvalósítása tovább nem volt elodázható. Jött a kiegyezés, a koronázás és ez életbevágó eseményekkel összefüggő sürgős közjogi törvények megalkotása után gróf Andrássy Gyula miniszterelnök 1867. nov. 25.-én haladéktalanul beterjesztette az egyenjogúsító törvényjavaslatot, melyet a képviselőház minden vita nélkül, egyhangúlag, a főrendiház pedig 64 szavazattal 4 ellenében fogadott el. I. Ferenc József király szentesítő aláírásával lépett ezután életbe az 1867. XVII. t.-c. melynek egyszerű, világos szavai így szólnak: «1. §. Az ország izraelita lakosai a keresztény lakosokkal minden polgári és politikai jog gyakorlására egyaránt Jogosítottaknak nyilvánítatnak. 2. §. Minden ezzel ellenkező törvény, szokás vagy rendelet ezennel megszüntetetik.» Ezzel megvalósult a hazai zsidóság régi jogos követelésének egyik része, amely később kiegészítést nyert a **recepció** (I. o.) törvénybe iktatásával. **Recepció.** A zsidó vallás egyenjogúsítása Magyarországon, amelyet az 1895. XLII. t.-c. biztosít.

És mit értenek egyenjogúság alatt, maguk között? "A régmúltban mi voltunk az elsők, akik bedobtuk a néptömegek közé ezeket a jelszavakat: 'szabadság, egyenlőség, testvériség' ... Az önmagukat bölcsnek képzelő gójak, az intellektuelek a maguk elvontságában mit sem tudtak kezdeni ezekkel a szavakkal; nem vették észre, milyen ellentmondás van a szavak értelme és azok egymás mellé helyezése között; nem látták meg, hogy a természetben nincs egyenlőség, nem lehet szabadság; hogy a természet maga rendelte a nézetek, jelleme és képességek egyenlőtlenségét. ..." [CBJ. 1. sz. jegyzőkönyv.]

Az egyik önmagát bölcsnek képzelő gój éppen Deák Ferenc volt, akit a többi buta gój máig a "haza bölcsének" nevez... Bedobtak persze egy másik hülyeséget is: a zsidóság asszimilációját. Erről a madzagról is sokáig nyalogatták a mézet a buta gójak. Igaz, akkor még nem volt Wikipédia, ami oly plasztikusan megfogalmazza, mit kell e fogalom alatt érteni.

"Az asszimiláció vagy beolvadás etnikai szempontból az a jelenség, amikor egy etnikum [népcsoport, nemzet, nemzeti-ség] vagy annak tagja nem képes saját értékeinek megtartására, és a többségi vagy más etnikum részévé válik. A beolvadás lehet egyedi vagy csoportos, továbbá önkéntes vagy erőszakos."

Hát napjainkban asszimilációról már szó sincs. Ellenkezőleg! A zsidóság elérkezettnek látja az időt, hogy programjával a nyilvánosság elé lépjen. De milyen program ez? Vallási, nemzetiségi, faji program? Mindhárom együtt! A zsidóság - Konráddal szólva - olyan államot óhajt szervezni, a jelenlegi Magyarország helyén, ahol mások lesznek az utcaseprők.

Konrád szerfölött leegyszerűsíti a kérdést. Voltaképp arról van szó, hogy a zsidóságnak [és a cigányságnak] nincsenek talajgyökerei, azaz közvetlenül a földből megélni nem tud, nem is akar. Ezért nem alakult ki náluk ötezernéhány száz év alatt a földművesek osztálya. "A testi és szellemi munka különböző értékeléséhez hozzájárult az a tapasztalat is, hogy a kifejezetten testi munkára utalt és abból élő föld népe tényleg tudatlan volt és az is maradt. A föld népe és a tudatlan" fogalom megjelölése a héber nyelvben ugyanazon szóval történt. Az "amhaarec" jelentette "a föld népét" és a tudatlant is. [Dr. Fejér Lajos - "Zsidóság"] Ezért nem hajlandók földrajzilag körülhatárolt területen egységes népként megtelepedni. Létfarmájuk a diaszpóra, amit nem az üldözöttség kényszerít rájuk. Gyökereiket az őket "befogadó" nép testébe mélyesztik és kiszívják abból az életnedvet, a termelő munka gyümölcsét. Ez egyfajta

"szimbiózis", a fa és a belőle élősködő fagyöngy együttélése, melynek során a fa egyre sápadtabb erőtlenebb lesz, a fagyöngy pedig egyre szebben virít...

Ez egyáltalán nem új jelenség. Ezt csinálják több mint ötezer éve. Az "eredmény" mindig és mindenütt ugyanaz: a gazdanép türelme elfogy és gyilkolják, fogságra vetik, deportálják, stb. őket. A zsidóság minden "üldözötésből" levonja a tanulságokat, a maga módján. Azaz egyre állhatatosabban ragaszkodik saját ártatlanságához és egyre eszelősebben gyűlöli a gonosz gójakat. Így vált a "gyűlölet népévé".

A genetikai alapon determinált zsidó gondolkodás jellegzetes kettősséget mutat. Teljes irracionális a gondolkodás alapjaiban, magasfokú racionalitás a felszíni jelenségek elemzésében és megoldásában.

A huszadik század zsidó modus vivendi-je a két alapvető világrendszer, a szocializmus és a kapitalizmus felülvezérlése, azaz zsidó hegemonia itt is - ott is. Herzl Tivadar ezt még úgy fejezte ki a Zsidó Állam c. könyvében: "...ha süllyedünk, a forradalmi proletariátus élcsapatává válunk, ha emelkedünk, velünk emelkedik a 'pénztárca' szörnyű hatalma." Európában a bolsevizmus segítségével próbálták uralomra jutni, azaz "emelkedni". Ennek szolgálatába szegődött az európai és magyar zsidó értelmiség színe - java. Gondoljunk csak Lukács-Löwinger Györgyre és társaira, akik az orosz forradalom lángját akarták mindenáron átdobni Európába.

Kezdetben jól is indult a dolog. A Kelet New-yorki zsidó kahal [kehillah] által verbuvált és kiképzett kommandó, Trocki vezetésével, a stróman Lenin cégére alatt, igába hajtotta az orosz népet és a világtörténelemben addig páratlan mérszárlást hajtott végre. Elpusztította, a földbirtokoson és a tőkésen kívül, az orosz nép egész tudathorzó rétegét a fasiszta tanítóig bezárólag. De baj csúszott számításba. A zsidó királyság mintájára szervezett szovjet rendszer kivetette magából a zsidókat. Nemcsak a szag miatt... A "sztálini ellenforradalomra" gondolok, amely Hitler nyomdokába lépve, eljutott a zsidóság teljes megsemmisítésének elhatározásáig [Wannsee - Endlösung-II.]

A világtörténelem legnagyobb árulása (a Gorbacsov-paktum) révén a világ egypólusúvá vált. Megint minden simának tűnt. Jelcin idején már - már úgy látszott, hogy az orosz államot a féktelen korrupció révén sikerülni fog gazdaságilag leigázni és kizsákmányolni. Ezt a kort jellemzi a zsidó Hordorkovszkij üstökös-szerű felbukkanása, aki meghatározó részesedést szerzett az állami földgáz, ill. olajvagyonban és nem kisebb célt tűzött maga elé, minthogy a nép ásványkincsét részvényekké konvertálva bevezesse a newyorki tőzsdére. Az orosz nacionalizmus azonban ismét felébredt, a hideg szemű kágébes képében, és tigrisketrebebe dugta.

Ahol viszont jó dolguk volt, mint Amerikában, ott emelkedtek és velük emelkedett a pénztárca szörnyű hatalma, amit Soros a "megaspekuláns" alakjával szemléltethetünk. Mi a különbség a süllyedés Lukácsa és az emelkedés Sorosa között? Lényegében semmi. mindkettő csak szerep játékos egy olyan színpadon, amelyet a cion bölcssei menedzselnek.

Az egypólusú világot a saját ízlésük szerint próbálják berendezni. A mai világréput nagyjából a következők jellemzik.

- A nemzetközi zsidó tőke gyorsuló tempóban szipolyozza ki és teszi tönkre a nemzeti gazdaságokat szerte a világon, jelesül Európában.

- Amerika a világ több pontján háborúkat folytat, hogy a mások ásványkincseit megszerezze és a háborús "konjunktúrából" extraprofitot szajtoljon.

- Izrael Palesztina földjén "homogén nemzetállamot" hoz létre. Kegyetlen elnéptelenedési politikát folytatva elűzi, sa-nyargatja, gyilkolja az őslakosságot. Fegyveres csapásokat mér szomszédaira, akik arab testvéreikkel szolidaritást mernek vállalni.

- Az alija "sikerein" felbátorodva Izrael most Európa, pontosabban Magyarország, felé fordul. Itt nem volt szükség Balfour nyilatkozatra, sem ENSZ-mandátumra. Magyarországot már megvásárolták, ha hihetünk elnökünknek Simon Peresnek. Miért ne hihetnénk? Hogy mikor, kitől, mennyiért vettek meg minket? Ez egyelőre "üzleti titok".

Mindenesetre készülnünk kell az új nyugati irányú alijára és az új szolga szerepre.

Ideje egondolkodnunk, a palesztinok sorsán és a magunkén...

(folytatjuk)